

CLUB EXCURSIONISTA JESÚS-MARIA S.G.

COL·LEGI JESÚS MARIA - PANTÀ DE VALLVIDRERA - COL·LEGI JESÚS MARIA.

17-01-2009

Preparada per: M^a del Mar Tusell – Pedro Gonzalez - Ignacio Sagnier – Josep Mª Tusell

Desnivell: 250 mts. KM: 14

KM ORIGEN	KM PARCIAL	ITINERARI
0.0		Sortida Col·legi
	2.7	
2.7		Esmorzar. Carretera de les aigües
	2.8	
5.5		Revolt de les monges
	0.5	
6.0		Santa Maria de Vallvidrera
	0.7	
6.7		Pantà de Vallvidrera
	1.6	
8.3		Vallvidrera
	0.7	
9.0		Dinar. Turó d'en Corts. Muntanya Pelada
	0.5	
9.5		Passarel·la. Carretera de les Aigües.
	4.5	
14.0		Arribada Col·legi

PARC DE COLLSEROLA

El Parc de Collserola és una superfície verda de més de 8000 ha situada entre els rius Besos, Llobregat, la depressió del Vallès i el pla de Barcelona. Inclou part del terme municipal de nou poblacions.

Collserola conté una àmplia mostra d'ambients naturals mediterranis, en els que hi trobem predominantment boscos. Aquests juntament amb diverses formacions de vegetació baixa, formen un mosaic que acull una variada fauna. Hi són presents gairebé totes les espècies animals del bosc mediterrani.

Vegetació

El massís de Collserola s'emmarca biogeogràficament en la regió mediterrània. La seva vegetació ofereix, per tant, uns trets característics que permeten adaptar-la a la climatologia pròpia de la regió i especialment sobreviure els seus eixuts i calorosos estius: fullatge perennifoli, arbres relativament petits, diversitat i abundància arbustiva, imflamabilitat de la vegetació i diverses adaptacions a l'escassetat de l'aigua.

El paisatge actual del Parc conté un mosaic de boscos, màquies, matolls, prats i camps de conreu, amb un clar predomini, però, de les pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*). Aquesta configuració expressa la gran influència que ha tingut i té l'activitat humana en el conjunt de Collserola.

Fauna

Malgrat les aparences, la fauna salvatge de Collserola té un gran interès.

Si el veïnatge metropolità ens podria fer pensar en un valor només relatiu del poblament animal de la serra, més en funció de la proximitat de la gran ciutat que de la pròpia diversitat i riquesa d'espècies, els darrers anys de gestió i estudis ens han anat confirmant el valor intrínsec d'aquesta fauna, equivalent a la d'altres espais naturals en contextos regionals molt menys urbanitzats.

L'àmplia distribució i multiplicitat d'ambients forestals combinada amb la presència d'ambients de caràcter més obert, màquies, brolles, prats i conreus ofereixen un ventall de recursos i possibilitats i permeten la presència d'una gran diversitat d'espècies adaptades als diferents ambients.

El senglar a Collserola. Recomanacions

Reconeixent les limitacions de control de què es disposa a Collserola, la reducció de les molèsties generades pel senglar només serà possible si canviem la manera de conviure amb l'espècie.

Per tal de disminuir les inconveniències provocades pel senglar, es recomana seguir les següents pautes de comportament: A l'estiu, sobretot, hi ha poca disponibilitat de menjar per al senglar, que aprofitarà qualsevol recurs que li proporcionï l'home. En aquesta època, el senglar sovint freqüenta les urbanitzacions del Parc, tot cercant deixalles i menjar als jardins. Com a mesures preventives, es recomana que **les escombraries es dipositin dintre dels contenidors, i no al costat**. No s'ha d'oblidar que el senglar és un animal salvatge i no l'hem d'acostumar mai a l'aliment proporcionat per les persones. La seva presència en aquestes zones urbanitzades i els desplaçaments que hi fa cercant aliment també fa augmentar el risc de col·lisions amb vehicles. Finalment, també sempre convé **recordar quan estem circulant per un espai natural**, sobretot per la nit, que hi ha un moviment força important de fauna salvatge per pistes i carreteres i que, per tant, hem de **conduir amb més precaució**.

